

KINH QUÁN DI-LẶC BỒ-TÁT THƯỢNG SANH ĐÂU-SUẤT

No. : 452

Hán Dịch: Tống , Cư sĩ Thư Cù Kinh Thanh

Việt Dịch: Ns.Như Phúc

Chùa Kim Quang, Nha Trang.

--- oOo ---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11 - 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Tại Website <http://www.phatphaponline.org>

--- oOo ---

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Phật ở tại vườn Cấp-Cô-Độc, rừng cây Thái tử Kỳ-Đà, nước Xá-Vệ. Lúc bấy giờ là đầu đêm, toàn thân đức Thế Tôn phóng ra hào quang sắc vàng. Hào quang ấy tỏa chiếu chung quanh khắp vườn Kỳ-Đà đến 7 vòng, tỏa chiếu nhà trưởng giả Tu-Đạt cũng sắc vàng. Hào quang vàng rực rỡ như những đám mây. Khắp nước Xá-Vệ nơi nào cũng mưa tuôn những hoa sen màu vàng và trong hào quang ấy có vô lượng trăm ngàn các vị hóa Phật xướng rằng: “ Nơi đây hôm nay có ngàn Bồ-tát, vị thành Phật đầu tiên tên là Câu Lưu Tôn và vị thành Phật cuối cùng tên Lô Chi”.

Khi nghe lời này xong, tôn giả A-nhã Kiều Trần Như xuất thiên cùng với 250 quyến thuộc, tôn giả Ma-ha Ca-Điếp cùng với 250 quyến thuộc, tôn giả Đại Mục Kiền Liên cùng với 250 quyến thuộc, tôn giả Xá Lợi Phất cùng với 250 quyến thuộc, Tỳ-kheo ni Ma-ha Ba-xà-ba-đề cùng 1.000 Tỳ-kheo ni quyến thuộc, trưởng giả Tu-Đạt cùng 3.000 Ưu-bà-tắc, bà Tỳ-xá-khư cùng 2.000 Ưu-bà-di. Lại có Bồ-tát Ma-ha-tát tên Bạt-đà-ba-la cùng 16 quyến thuộc, Văn Thù Sư Lợi pháp vương tử cùng 500 Bồ-tát quyến thuộc vân tập. Tất cả đại chúng trời, rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà... trông thấy hào quang tỏa sáng của đức Phật nên đều vân tập.

Lúc bấy giờ đức Thế Tôn xuất tướng lưới rộng dài, phóng ra ngàn hào quang sáng, mỗi một hào quang có ngàn màu, trong mỗi một màu có vô lượng hóa Phật. Các vị hóa Phật này đều đồng thanh nói về các pháp đà-la-ni bất khả tư nghì sâu xa của các đại Bồ-tát thanh tịnh. Đó là những đà-la-ni như: A nan đà mục khư, Không tuệ, Vô văn tánh, Đại giải thoát vô tướng.

Khi ấy, đức Thế Tôn dùng một âm thanh để nói trăm ức đà-la-ni môn. Thế Tôn nói đà-la-ni này rồi, trong hội chúng có một Bồ-tát tên Di-Lặc nghe lời Phật nói liền đạt trăm vạn ức đà-la-ni môn. Bồ-tát rời chỗ ngồi, sửa y tề chỉnh, cung kính chấp tay đứng trước Phật.

Khi ấy tôn giả Ưu-ba-ly cũng rời chỗ ngồi, cúi đầu đánh lễ Phật, thưa:

- Bạch đức Thế Tôn! Thuở xưa ở trong Luật và các tạng Kinh đều dạy là A-dật-đa tiếp đến sẽ làm Phật, nhưng A-dật-đa hoàn toàn còn thân phàm phu, chưa đoạn các lậu hoặc, người này khi chết sẽ sanh về đâu? Hiện tại tuy đã xuất gia nhưng A-dật-đa không tu thiền định, không đoạn phiền não mà được Phật thọ ký: “Người này chắc chắn thành Phật”. Vậy thì người này khi chết sẽ sanh vào cõi nước nào?

Đức Phật bảo Ưu-ba-ly:

- Thầy hãy lắng nghe thật kỹ, khéo suy tư và nhớ nghĩ những điều này: Hôm nay Như Lai Ứng cúng Chánh biến tri ở trong đại chúng này nói về sự thọ ký quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác cho đại Bồ-tát Di-Lặc. Từ đây cho đến 12 năm sau khi chết, người này chắc chắn sẽ được sanh sang cõi trời Đâu-Suất. Lúc bấy giờ trên trời Đâu-Suất có 500 vạn ức thiên tử, mỗi một thiên tử đều tu pháp bố thí ba-la-mật sâu xa để cúng dường vị Bồ-tát còn một đời sẽ làm Phật và dùng phước lực trời tạo thành cung điện. Mỗi mỗi thiên tử đều mở mũ chiêm-đàn ma ni bảo trên người, quỳ gối chấp tay phát nguyện: “Nay con đem mũ trời châu báu vô giá này để cúng dường chúng sanh tâm rộng lớn. Người này chẳng bao lâu trong tương lai sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, con ở nơi thế giới trang nghiêm của đức Phật kia được thọ ký, làm cho mũ báu của con hóa thành những vật cúng dường”. Như thế, các thiên tử đều quỳ gối và phát nguyện rộng lớn. Lúc các thiên tử phát nguyện xong, các mũ báu hóa thành 500 vạn ức cung báu. Mỗi một cung báu có 7 lớp tường. Mỗi một lớp tường do 7 báu tạo thành. Mỗi một châu báu phát ra 500 ức ánh sáng. Trong mỗi một ánh sáng có 500 ức hoa sen. Mỗi một hoa sen hóa thành 500 ức hàng cây 7 báu. Mỗi một lá cây

có 500 ức màu châu báu . Mỗi một màu châu báu có 500 ức ánh sáng vàng Diêm Phù Đà. Trong mỗi một ánh sáng vàng Diêm Phù Đà phát ra 500 ức Bảo nữ chư thiên. Mỗi một Bảo nữ đứng dưới cây càm trăm ức châu báu và vô số anh lạc phát ra âm nhạc vi diệu. Trong âm nhạc diễn nói hạnh pháp luân Bất thối chuyển địa. Cây ấy sanh ra quả màu như pha-lê. Tất cả các màu nhập vào trong màu pha-lê. Các ánh sáng này lượn vòng bên phải, chuyển thành những thanh âm diễn nói pháp đại từ đại bi. Mỗi một vách tường cao 62 do-tuần, dày 14 do-tuần, có 500 ức Long vương vây quanh tường này. Mỗi mỗi Long vương phun ra 500 ức hàng cây 7 báu làm tăng thêm sự tráng lệ trên tường. Tự nhiên có gió thổi vào làm xao động những hàng cây. Các cây chạm vào nhau tạo thành lời diễn nói các pháp ba-la-mật và khổ, không, vô thường, vô ngã. Tại cung có một đại thần tên Lao-độ-bạt-đề rời tòa đứng dậy kính lễ chư Phật khắp 10 phương và phát nguyện: “Con vì phước đức cúng dường thiện pháp đường cho Bồ-tát Di-Lặc, trên trán của con tự nhiên có bảo châu “ . Phát nguyện xong, trên trán của đại thần tự nhiên có 500 ức bảo châu, lưu ly, pha-lê đủ tất cả màu sắc như màu xanh sẫm ánh đỏ trong suốt từ trong ra ngoài. Ánh sáng của ngọc ma-ni ấy xoay vần trong hư không hóa thành cung điện báu cao 49 tầng, vô cùng tốt đẹp. Chung quanh cung điện có lan can do vạn ức ngọc ngà châu báu của trời Phạm thiên hợp thành. Giữa các lan can ấy hóa sanh 9 ức thiên tử, 500 ức thiên nữ. Trong tay của mỗi thiên tử hóa sanh vô lượng ức vạn hoa sen 7 báu. Trên mỗi một hoa sen có vô lượng ức ánh sáng và trong ánh sáng ấy có đủ các nhạc khí. Nhạc trời này không đánh tự kêu. Khi tiếng nhạc trỗi lên thì các thiên nữ tự nhiên cầm những nhạc khí đua nhau ca múa. Họ ca ngâm, diễn nói 10 pháp lành, 4 thệ nguyện lớn. Chư thiên nghe được đều phát tâm đạo vô thượng.

Trong các cảnh vườn có ao lưu ly 8 màu, mỗi một ao được tạo thành bởi 500 ức châu báu. Trong mỗi ao có nước 8 công đức và đủ 8 màu, nước phun lên quanh các trụ. Phía ngoài 4 cửa hóa sanh 4 hoa, nước từ trong hoa chảy ra thành dòng hoa báu, trên mỗi hoa có 24 thiên nữ thân sắc tươi đẹp, trang nghiêm như thân tướng của các Bồ-tát. Trong tay thiên nữ hóa ra 500 ức bình báu, trong mỗi bình báu tự nhiên chứa đầy chất cam-lồ. Vai trái họ mang vô lượng chuỗi anh lạc, vai phải của họ đeo vô lượng nhạc khí, từ nước hiện lên như mây tụ giữa hư không, tán thán 6 pháp ba-la-mật của Bồ-tát.

Người nào vãng sanh lên cõi trời Đâu-Suất, tự nhiên được các thiên nữ này hầu hạ. Có tòa sư tử lớn bằng 7 báu cao 4 do tuần trang trí bằng vàng Diêm Phù Đà và vô lượng châu báu. Ở đầu 4 góc tòa sanh 4 hoa sen, mỗi mỗi hoa

sen do trăm châu báu tạo thành, mỗi mỗi châu báu phát ra trăm ức ánh sáng. Ánh sáng vi diệu ấy hóa thành 500 ức những hoa báu xen nhau và các trướng báu.

Khi đó khắp 10 phương có trăm ngàn vua Phạm thiên, mỗi một vị cầm một món báu của Phạm thiên dùng làm linh báu treo trên bảo trướng. Các tiểu Phạm vương cầm các châu báu trời dệt thành lưới rộng lớn che lên trên trướng. Có trăm ngàn vô số thiên tử, thiên nữ mang hoa báu rải trên tòa, các hoa sen này tự nhiên hiện ra 500 ức bảo nữ, tay cầm phát trần trắng đứng hầu dưới trướng. Có 4 trụ báu chống đỡ 4 góc cung điện, mỗi một trụ báu cao trăm ngàn tầng lầu, toàn dùng ngọc ma-ni trời Phạm thiên kết làm dây giăng. Trong các cung điện có trăm ngàn thiên nữ xinh đẹp không ai bằng, tay cầm nhạc khí thổi lên thanh âm diễm nói các pháp ba-la-mật, khổ, không, vô thường, vô ngã. Thiên cung này có trăm ức vạn vô lượng màu sắc báu và tất cả thiên nữ cũng đều có sắc quý báu. Khi vô lượng chư thiên ở khắp 10 phương qua đời đều nguyện sanh về cung trời Đâu Suất.

Cung trời Đâu Suất có 5 đại thần:

- Đại thần thứ nhất tên Bảo Tràng, thân tuôn 7 báu rải trong tường cung trời, mỗi một châu báu hóa thành vô lượng nhạc khí treo giữa hư không và tự phát ra thanh âm. Có vô lượng thanh âm làm cho chúng sanh vui thích.

- Đại thần thứ hai tên Hoa Đức, thân tuôn vô số hoa phủ che cung tường và hóa thành lọng hoa, mỗi một lọng hoa làm thành trăm ngàn tràng phan để dẫn đường.

- Đại thần thứ ba tên Hương Âm, trong lỗ chân lông nơi thân tuôn ra mùi hương vi diệu như hương chiên-đàn hải ngân. Hương ấy như mây, tạo thành trăm màu quý báu, thơm quanh cung điện 7 vòng.

- Đại thần thứ tư tên Hỷ Lạc, tuôn ra ngọc như ý, mỗi mỗi châu báu tự nhiên trụ trên tràng phan kêu reo vô lượng các pháp quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng và 5 giới, các pháp ba-la-mật, vô lượng pháp lành làm lợi ích và khuyến tu tâm hạnh Bồ-đề.

- Đại thần thứ năm tên Chánh Âm Thanh, các lỗ chân lông trên thân tuôn ra các dòng nước. Trên mỗi một dòng nước có 500 ức hoa. Trên mỗi bông hoa có 25 ngọc nữ. Các lỗ chân lông trên thân những ngọc nữ đó phát ra tất cả thanh âm tuyệt diệu, hơn cả âm nhạc của hoàng hậu cung thiên ma.

Phật bảo Ưu-ba-ly:

- Đó là cảnh giới Đâu Suất Đà Thiên, do phước báo tu thập thiện mới được phước đức thù thắng vi diệu như vậy. Nếu Ta ở đời một kiếp để giảng rộng về quả phước tu 10 điều thiện và báo ứng của Bồ-tát còn một đời sẽ thành Phật cũng không thể hết được. Nay Ta chỉ giảng nói tóm tắt cho các người mà thôi.

Này Ưu-ba-ly! Như có Tỳ-kheo và tất cả đại chúng nào muốn sanh lên cõi trời ấy thì đừng nhàm chán sanh tử, tâm yêu kính tuệ giác vô thượng, muốn làm đệ tử Bồ-tát Di Lặc thì hãy quán tưởng thế này: giữ trọn vẹn 5 giới, 8 giới Bát-quan- trai và giới Cụ túc, thân tâm tinh tấn, không cầu đoạn kết sử, tu pháp 10 điều thiện, luôn luôn tư duy về sự an vui tốt đẹp bậc nhất ở cõi trời Đâu-Suất. Quán như vậy gọi là Chánh quán, nếu quán khác đi là tà quán.

Tôn giả Ưu-ba-ly rời tòa, sửa y ca-sa, cung kính đánh lễ và bạch Phật:

- Bạch đức Thế Tôn! Trên trời Đâu Suất mới có sự an vui và cực kỳ tốt đẹp như vậy. Nay khi nào đại sĩ này chết ở Diêm Phù Đề và được sanh đến cõi trời kia?

Đức Phật bảo Ưu-ba-ly:

- Xưa kia Di-Lặc sanh nơi nhà đại Bà-la-môn Ba-bà-lợi, thôn Kiếp-ba-lợi, nước Ba-la-nại. Đến ngày rằm tháng hai, 12 kiếp sau Bồ-tát sanh trở lại nơi này với tư thế ngồi kiết-già như nhập Diệt định, thân màu vàng ròng, tỏa hào quang sáng rực rỡ như trăm ngàn mặt trời chiếu đến trời Đâu Suất Đà. Toàn thân Xá-lợi của Bồ-tát tĩnh lặng không dao động, như pho tượng vàng. Trong hào quang viên mãn ấy có chữ nghĩa Thủ Lăng Nghiêm tam muội và Bát-nhã ba-la-mật rạng rỡ sáng ngời.

Khi ấy các thiên nhân liền đến xây tháp bằng châu báu tốt đẹp để cúng dường xá-lợi Bồ-tát, rồi Bồ-tát bỗng hóa sanh nơi cung trời Đâu Suất Đà, trên điện ma-ni, trong đài 7 báu, ngồi kiết già trên hoa sen nơi tòa sư tử. Thân cao 16 do-tuần, sắc vàng như Diêm-phù-đàn, đầy đủ 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp. Nhục kế nơi búi tóc trên đánh màu lưu ly xanh biếc. Trên mũ trời của Bồ-tát được trang trí bằng ngọc Thích-ca-tỳ-lăng-già và trăm ngàn vạn ức Chân-thức-ca-bảo có trăm vạn ức màu. Trong mỗi một màu nơi mũ có vô lượng trăm ngàn Phật hóa hiện, có các Bồ-tát hóa hiện làm thị giả. Phương

khác lại có các đại Bồ-tát làm 18 cách biến đổi, tùy ý tự tại ở trong mũ trời. Giữa chân mày của Bồ-tát Di-Lặc có ánh sáng tương bạch hào phát ra các ánh sáng tạo thành trăm màu châu báu và 32 tướng. Trong mỗi mỗi tướng có 500 ức màu báu, trong mỗi mỗi tướng tốt cũng có 500 ức màu báu. Mỗi một tướng tốt tuyệt diệu đó phát ra 8 vạn 4 ngàn mây ánh sáng. Các thiên tử đều ngồi trên tòa hoa, ngày đêm 6 thời thường nói về sự thực hành pháp luân Bát thối chuyển địa. Trải qua một thời gian, Bồ-tát giáo hóa thành tựu 500 ức thiên tử, làm cho họ được Bát thối chuyển nơi Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Như thế, Bồ-tát ở cung trời Đâu Suất Đà ngày đêm thường nói pháp Bát thối chuyển này để hóa độ các thiên tử, theo như ở Diêm Phù Đề tính ra là 56 ức vạn năm. Lúc ấy Bồ-tát mới hạ sanh cõi Diêm Phù Đề, như kinh Di-Lặc Hạ Sanh đã ghi.

Đức Phật bảo Ưu-ba-ly:

- Đây là sự việc của Bồ-tát Di-Lặc ở Diêm Phù Đề, chết rồi sanh lên cung trời Đâu Suất. Sau khi Ta diệt độ, các đệ tử của Ta có người tinh tấn tu hành các công đức oai nghi đầy đủ, quét tháp, dọn tinh xá, đem các hoa thơm tươi đẹp nhất để cúng dường, thực hành thiền định sâu xa, thọ trì đọc tụng kinh điển. Những người đó nên chí tâm, cho dù chưa đoạn tận phiền não hay chưa đắc lục thông. Hãy nên chánh niệm, nghĩ nhớ Phật và hình tượng, danh hiệu đức Di-Lặc. Người như vậy, hoặc trong khoảng một niệm thọ trì 8 trai giới, tu các tịnh nghiệp, phát thệ nguyện rộng lớn, sau khi qua đời, chỉ trong khoảnh khắc liền được vãng sanh lên cõi trời Đâu Suất, được ngồi kiết già trên hoa sen, có trăm ngàn thiên tử trỗi kỹ nhạc trời, dùng hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha Mạn-đà-la rải lên trên những người ấy. Các thiên tử ngợi khen: “Lành thay, lành thay, thiện nam tử! Người ở Diêm Phù Đề tu nhiều phước nghiệp, được sanh đến cõi này. Cõi này gọi là trời Đâu Suất Đà. Chủ cõi trời này là đức Di-Lặc. Người hãy quy y Bồ-tát Di-Lặc” .

Khi nghe xong, những người đó liền đánh lễ Bồ-tát, rồi nhìn kỹ vào tướng hào quang sáng giữa chân mày của Bồ-tát, tức thì họ được vượt khỏi tội sanh tử trong 90 ức kiếp. Lúc bấy giờ Bồ-tát tùy theo duyên đời trước của người ấy mà thuyết pháp vi diệu, làm cho họ được tâm vững chắc và không thoái chuyển nơi đạo Vô thượng. Những chúng sanh nào nêu tu các nghiệp thanh tịnh, thực hành 6 pháp hòa kính, kiên định không nghi ngờ sẽ được sanh lên trời Đâu Suất, gặp Bồ-tát và theo Bồ-tát Di-Lặc xuống lại cõi Diêm Phù Đề, được nghe pháp đệ nhất, vào đời tương lai được gặp tất cả chư Phật ở đời

Hiền kiếp. Đến kiếp Tinh Tú cũng được gặp chư Phật Thế Tôn, được các đức Phật thọ ký đạo quả giác ngộ.

Đức Phật bảo Ưu-ba-ly:

- Sau khi Ta diệt độ, các hàng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, trời, rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... Các đại chúng này nếu ai được nghe danh hiệu đại Bồ-tát Di Lặc mà hoan hỷ cung kính, lễ bái, những người này sau khi chết, chỉ trong khoảng khắc móng tay liền được vãng sanh, như đã nêu trên. Chỉ được nghe danh hiệu Bồ-tát Di Lặc mà sau khi chết cũng được khỏi đọa vào chỗ tối tăm, chỗ biên địa tà kiến, các ác luật nghi, thường sanh chánh kiến, có quyền thuộc giàu sang, không hủy báng Tam bảo.

Đức Phật bảo Ưu-ba-ly:

- Nếu người nam, người nữ nào phạm các giới cấm và tạo nhiều nghiệp ác mà được nghe danh tự đại bi của Bồ-tát, cung kính chí thành đánh lễ sám hối thì các nghiệp ác đó được trong sạch ngay. Đời tương lai có những chúng sanh nghe được danh hiệu đại bi của Bồ-tát này mà tạo lập hình tượng, cúng dường hương hoa, y phục, lọng lụa, tràng phan, lễ bái và niệm danh hiệu Ngài, khi sắp chết người này được Bồ-tát Di Lặc phóng hào quang trắng giữa chân mày, cùng các thiên tử mưa hoa Mạn-đà-la và đến nghênh đón. Phút chốc người này liền được vãng sanh, được gặp Bồ-tát Di-Lặc và cung kính đánh lễ Ngài, chưa kịp ngẩng đầu lên đã được nghe pháp nhiệm mầu, được Bất thối chuyển nơi đạo Vô thượng. Đời tương lai cũng sẽ được gặp hằng hà sa số chư Phật Như Lai.

Này Ưu-ba-ly! Ông hãy lắng nghe, đời tương lai Bồ-tát Di Lặc đại từ sẽ là chỗ quy y của vô lượng chúng sanh. Người quy y với Bồ-tát Di Lặc thì biết đó là không thoái chuyển nơi đạo Vô thượng. Khi Bồ-tát Di Lặc thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì những người này gặp được hào quang Phật, liền được thọ ký.

Đức Phật bảo Ưu-ba-ly:

- Sau khi Ta diệt độ, 4 chúng đệ tử, trời, rồng, quỷ, thần, ai muốn sanh lên cõi trời Đâu Suất nên tu quán tưởng, tư duy chánh niệm về cõi trời ấy và giữ giới thanh tịnh, từ một đến 7 ngày chuyên trì niệm hạnh Thập thiện và 10 Thiện đạo, do công đức này hồi hướng nguyện sanh đối trước Phật Di Lặc

thì hãy quán tưởng điều này. Người quán tưởng, nếu thấy một vị thiên nhân ngồi trên một hoa sen hoặc trong một khoảnh khắc niệm danh hiệu Bồ-tát Di Lặc, người này sẽ được tiêu trừ 1.200 kiếp tội ác sanh tử. Nếu nghe danh hiệu Bồ-tát Di Lặc mà chấp tay cung kính, người này trừ được 50 kiếp tội sanh tử. Người kính lễ Bồ-tát Di Lặc sẽ trừ được trăm ức kiếp tội sanh tử. Nếu như không được sanh lên cõi trời Đâu Suất thì đời tương lai trong hội Long Hoa, dưới cội Bồ-đề cũng được gặp Phật, phát tâm đạo vô thượng.

Khi đức Phật nói những lời này, vô lượng đại chúng từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ dưới chân Phật và Bồ-tát Di Lặc rồi nhiễu quanh Phật cùng Bồ-tát Di Lặc trăm ngàn vòng. Những người chưa đắc đạo đều phát thệ nguyện:

- Chúng con trời người và tám bộ chúng hôm nay ở trước Phật thành thật phát nguyện: “Đời tương lai sẽ gặp Phật Di Lặc, khi xả bỏ thân này đều được sanh lên trời Đâu Suất” .

Đức Thế Tôn ghi nhận và dạy:

- Đời sau các người tu phước, trì giới đều sẽ sanh sang cõi Bồ-tát Di Lặc và được Bồ-tát Di Lặc thọ ký.

Đức Phật bảo Ưu-ba-ly:

- Người quán tưởng như vậy gọi là chánh quán. Nếu quán khác đi gọi là tà quán.

Lúc bấy giờ tôn giả A-nan rời chỗ ngồi đứng dậy, quỳ gối chấp tay bạch Phật:

- Bạch đức Thế Tôn! Lành thay đức Thế Tôn! Ngài đã nói về công đức của Bồ-tát Di Lặc và thọ ký cho những ai đời sau tu phước thiện sẽ được quả báo. Con xin tùy hỷ. Xin đức Thế Tôn cho biết pháp này thọ trì như thế nào và kinh này tên là gì?

Đức Phật bảo A-nan:

- Ông nhớ lời Ta dạy, cẩn thận đừng quên mất, để đời sau khai mở con đường sanh lên cõi trời và chỉ bày đạo lộ giải thoát, chớ để đoạn mất hạt giống Phật. Kinh này nên gọi là Bồ-tát Di-Lặc nhập Niết-bàn, cũng gọi là

Quán Di-Lặc sanh Đâu Suất Đà thiên. Khuyên người tu phát tâm Bồ-đề nên thọ trì như vậy.

Khi đức Phật dạy những lời này có 10 vạn Bồ-tát ở phương khác đến đại hội đạt Thủ Lăng Nghiêm Tam muội, 8 vạn ức chư thiên phát tâm Bồ-đề, đều nguyện theo Phật Di Lặc hạ sanh.

Lúc Phật dạy những lời này, 4 chúng đệ tử, trời, rồng, bát bộ nghe lời Phật dạy tất cả đều vui mừng đánh lễ Phật mà lui ra.

QUÁN DI-LẶC BỒ-TÁT

THƯỢNG SANH ĐÂU-SUẤT

---o0o---

Hết